

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๐/๒๕๖๐

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายทันฉลอง รุ่งวิฑู (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของรัฐสภา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และศาลอาญา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๗ และต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ นายทันฉลอง รุ่งวิฑู (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ โดยอ้างว่าผู้ร้องต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อย. ๑๑๘๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๖ วรรคสอง และมาตรา ๕๑ และผู้ร้องอ้างว่าการกระทำของรัฐสภาในการตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ การกระทำของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และการพิจารณาคดีของศาลอาญาในคดีอาญาดังกล่าวขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕

- ๒ -

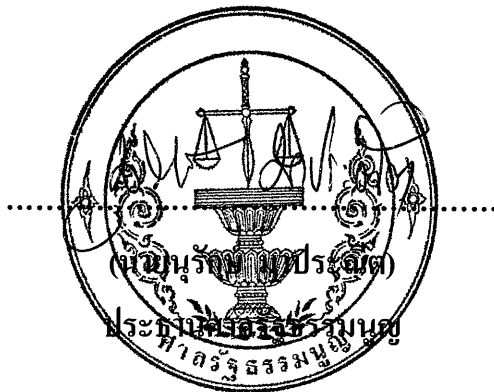
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของรัฐสภา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และศาลอาญา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ และต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ และผู้ร้องขอให้มีคำสั่งเรียกพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา

ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เพื่อขออนุญาตถอนคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยอ้างเหตุว่าผู้ร้องเห็นว่าคำร้องดังกล่าวยื่นผิดแบบตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตให้ถอนคำร้องดังกล่าว ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่งพร้อมกับยื่นคำร้องใหม่ฉบับลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ แล้ว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะอนุญาตให้ถอนคำร้องตามคำขอของผู้ร้อง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “คำร้องที่ได้ยื่นต่อศาล ก่อนที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่ง ถ้าผู้ร้องตาย หรือมีการขอถอนคำร้อง หรือศาลเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์แก่คดี ศาลอาจพิจารณาสั่งจำหน่ายคำร้องนั้นก็ได้” ประกอบกับการขอถอนคำร้องมีเหตุผลอันสมควร ศาลรัฐธรรมนูญจึงอนุญาตให้ผู้ร้องถอนคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ และมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้องตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๓ -

(คำสั่งที่ ๒๑/๒๕๖๐)

(นายจรูญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตติมตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ